

Retning; men jeg skal paa Finantsloven søge bevilget en Forøgelse paa Repræsentationscontoen, saaledes at Krigsbestyrelsen kan blive sat istand til paa denne Maade at afhjælpe den Mangel, som vil vise sig at være tilstede, og som ikke kan Andet end virke skadeligt paa Tjenestens Udførelse.

Jeg har derimod stillet 2 Ændringsforslag, det ene til § 10. Saaledes som § 10 nu lyder, gaar den ud paa, at „Styrken i de Dvelfesleire, som aarlig oprettes i Genhold til Lov af 6te Juli 1867 om Hærens Ordning, § 19, betragtes under Fraværelse fra Garnisonen som stillet paa Cantonnementsfod. Dog undtages derfra Premierlieutenanter med Lønning under 750 Rd. og Secondlieutenanter, hvilke i Leirtiden med Gensyn til Lønningstillægget betragtes som stillede paa Feltfod.“ Jeg foreslaaer, at der her istedetfor: „Premierlieutenanter med Lønning under 750 Rd. og Secondlieutenanter“ sættes: „Capitainer, Lieutenanter og Eigestillede.“ Det vil sees, at dette Forslag gaar en Mellemvei mellem det oprindelige Forslag, som gik ud paa, at de her nævnte Embeds- og Bestillingsmænd og Officerer skulde have i Bordpenge 2 Mk. om Dagen, og den Bestemmelse, der blev vedtagen ved anden Behandling. Jeg har ikke ganske kunnet berolige mig ved Lovforslaget, saaledes som det foreligger i denne Henseende efter 2den Behandling. Jeg har for det Første troet, at Capitainer burde her som i mit oprindelige Forslag medlægges. Capitainer ligesom de faste Premierlieutenanter ville vistnok i Reglen komme til at gaae i Leir hvert andet Aar. Jeg har ved et Besøg i Leiren ifjor havt Leilighed til at overbevise mig om, at Livet i Leiren er for disse Officerers Vedkommende meget anstrengende, og Udrykningen og selve Livet i Leiren forbunden med endeel Beføstninger, som maaffee ikke alle kunne nøiagtigt specificeres, men som i Virkeligheden ere tilstede. Jeg maa ansee det for meget uhenigtsmæssigt, at disse Embedsmænd ved saadanne regelmæssigt tilbagevendende Leire see deres Finantsforbragte i Uorden. Det vilde være beklageligt, om en saadan Virkning skulde indtræde. Jeg troer derfor at burde anbefale, at Capitainer, som

ogsaa paa mit oprindelige Forslag var Tilfældet, maae komme i Betragtning. Dernæst maa jeg lægge Vægt paa, at de Eigestillede blive deelagtige i det Tillæg, som her var bestemt for Premierlieutenanter og Secondlieutenanter. De Eigestillede ere Intendantter, Læger, Dyrlæger og Auditeurer. Jeg kan ikke ansee det for rigtigt, at man ved denne Leilighed udelukker dem, eller rettere sagt, ganske seer bort fra, at det har været betænkt, at de skulde være „Eigestillede“. Man har overhovedet tidligere ved at bestemme det Tillæg, som disse Embedsmænd skulde have, taget Gensyn til deres særegne Bestilling og de Omstændigheder, under hvilke de komme til at rykke ud, og jeg troer: nu at udelukke dem ved denne Leilighed vilde ikke være hensigtsmæssigt; det vil skade den gode Mand, da disse forskellige Embedsmænd skulde være Kammerater og leve sammen. Jeg troer ikke, det er rigtigt eller billigt, om man ved denne Leilighed vil see bort fra de betydelige Udgifter, som Leirlivet medfører, og som de ikke kunne undgaae. Jeg skal derfor anbefale det Forslag, jeg har stillet til § 10. Ændringsforslaget til § 17 gaar kun ud paa at gjenindsætte, hvad der blev stemt ud ved forrige Behandling med Gensyn til den Udgang, Oberster og Capitainer af Forstærkningen, samt længere nede Lieutenanter og Underofficerer skulde have til Feltudrustningshjælp. Jeg har ved 2den Behandling fremhævet, hvor megen Vigtighed jeg tillægger Forstærkningen. Den omfatter og vil komme til at omfatte omtrent 20,000 vaabenøvede Mand, og jeg troer, at man maa være fuldstændig betænkt og forberedt paa, at en saa betydelig Deel af Hæren ordnes og under paatrængende Omstændigheder, eller overhovedet hvis der skulde blive Krig, føres mod Tjenden; men ved ikke at tilstaae de her nævnte Officerer af Forstærkningen den Feltudrustningshjælp, der er tilstaaet andre Officerer, stiller man dem under en anden Kategori, og man afgjør paa en Maade principielt Spørgsmaalet om deres Anvendelighed derhen, at man ikke tænker sig dem anvendt paa samme Maade som de andre Officerer, men det troer jeg er meget betænkeligt. Der er desuden en Bestemmelse i Hærloven, som